

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 czerwca 2022 r.

Poz. 4028

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.29.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 maja 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Katowice Nr XLVII/1046/22 z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie Alei W. Korfantego 179a w Katowicach (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2022 r., poz. 3112) w części zawartej w § 10 ust. 2 pkt 5.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 28 kwietnia 2022 r. Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę Nr XLVII/1046/22 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie Alei W. Korfantego 179a w Katowicach.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej zwana *upzp*), organ nadzoru w dniu 2 maja 2022 r. otrzymał uchwałę Nr XLVII/1046/22 oraz w dniu 5 maja 2022 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 24 maja 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 27 maja 2022 r. gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr XLVII/1046/22 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

Przepisy art. 15 ust. 2 *upzp* wskazują na obligatoryjne elementy miejscowego planu, a w ust. 3 fakultatywne uregulowania, które można wprowadzić do ustaleń miejscowego planu w zależności od potrzeb. Przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* oraz § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) nakładają obowiązek określenia w ramach zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej - ilości miejsc postojowych, w szczególności ilości miejsc w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

W § 10 ust. 2 pkt 1 w lit. a-e uchwały Nr XLVII/1046/22 ustalono zasady obliczenia ilości miejsc postojowych, zgodnie z którymi, w zabudowie mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej określono minimum

1 miejsce postojowe na mieszkanie oraz w zależności od rodzaju usług minimum 1,5 miejsca postojowego na każde rozpoczęte 100,0 m² powierzchni całkowitej usług społecznych, konsumpcyjnych i handlu detalicznego, minimum 2,0 miejsca postojowe na każde rozpoczęte 100,0 m² powierzchni użytkowej usług administracyjno-biurowych, minimum 2,0 miejsca postojowe na każde rozpoczęte 100,00 m² powierzchni użytkowej usług rekreacji i sportu lub minimum 1,0 miejsce postojowe na pokój w zabudowie usług turystycznych.

Ustaleniami tymi uchwałodawca wypełnił wymóg określenia minimalnych wskaźników zakresie liczby miejsc postojowych. Jednak ponadto wskazano w § 10 ust. 2 pkt 2-5 inne regulacje mające doprecyzować w jakiej formie mają być realizowane miejsca postojowe oraz sposób obliczania wymaganej ilości miejsc postojowych. I tak, w § 10 ust. 2 pkt 5 uchwały wskazano, że *dla wyliczenia ilości wymaganych miejsc postojowych ustala się możliwość wyłączenia z powierzchni całkowitej zabudowy: kondygnacji podziemnych, o ile będą one przeznaczone na miejsca postojowe, a także powierzchni parkingowych zlokalizowanych na parterze i wyższych kondygnacjach.*

Wiceprezydent Miasta Katowice wyjaśnia w imieniu Rady Miasta Katowice, że przepis § 10 ust. 2 pkt 5 przedmiotowego planu miejscowego wskazuje na możliwość wyłączenia kondygnacji podziemnych, o ile będą one przeznaczone na miejsca postojowe, a także powierzchni parkingowych zlokalizowanych na parterze i wyższych kondygnacjach. W przypadku miejsc w kondygnacjach podziemnych nie ma mowy o możliwości wyłączenia części kondygnacji, ani też możliwości ich wyłączenia w całości, gdy część takiej kondygnacji jest przeznaczona na miejsca postojowe. Zupełnie inaczej ma to miejsce w przypadku kondygnacji parteru i wyższych, gdzie mowa już stricte o powierzchniach parkingów, nie zaś całych kondygnacjach. Powierzchnia ta zaś wynika z przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065), z uwzględnieniem powierzchni samego miejsca postojowego i dojazdu. Takie celowe zróżnicowanie sprzyjać ma pożądaney na przedmiotowym obszarze realizacji miejsc postojowych na całych kondygnacjach podziemi budynków.

Wskazana regulacja § 10 ust. 2 pkt 5 uchwały wbrew tłumaczeniu Gminy nie jest jednoznaczna ponieważ nie koresponduje w żaden sposób z ustaleniami minimalnej ilości miejsc postojowych wskazanych w § 10 ust. 2 pkt 1. W żadnym z wymienionych tam przypadków liczba miejsc postojowych nie jest obliczana z uwzględnieniem powierzchni całkowitej zabudowy. Regulacja w § 10 ust. 2 pkt 5 wskazuje metodę obliczania wymaganej minimalnej liczby miejsc postojowych, której nie można zastosować, a podejmowane próby jej zastosowania mogą doprowadzić do odmiennych ustaleń. Regulacja nie wskazuje wyłącznie, na których kondygnacjach mogą być realizowane miejsca postojowe, ale już w pierwszych słowach „dla wyliczenia ilości wymaganych miejsc postojowych” wskazuje, że w tym przepisie znajdować się ma metoda służąca obliczaniu wymaganej ilości miejsc postojowych.

Zatem niniejszą regulacją naruszono zasady sporządzania planu miejscowego wynikające z art.15 ust. 2 pkt 6 *upzp* oraz § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowani przestrzennego* ponieważ liczba miejsc postojowych nie została określona w sposób jednoznaczny.

Ponadto przepis § 25 ust. 1 *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. *w sprawie Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), mówi iż: „Przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy)”. Skoro plan miejscowy stanowi podstawę do wydania pozwolenia na budowę, to musi być zapisany tak, aby odczytanie jego ustaleń było jasne i precyzyjne dla każdego uczestnika procesu inwestycyjnego. Normy stanowione przez prawodawcę miejscowego powinny być sformułowane w sposób precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Zatem wyeliminowanie § 10 ust. 2 pkt 5 uchwały, było bezwzględnie konieczne, gdyż wskazana w nim regulacja narusza zasady techniki prawodawczej.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu, uchwała Rady Miasta Katowice Nr XLVII/1046/22 z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie Alei W. Korfanteo 179a w Katowicach, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia Radzie Miasta Katowice rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Katowice.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.